

Tarih: 01.11.2024

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا،
فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا...

HER CANIN DOKUNULMAZLIĞI VARDIR

Muhterem Müslümanlar!

Allah Resûlü (s.a.s) ve ashâb-ı kirâm hicretin onuncu yılında hac ibadetini eda etmek üzere Arafat'ta bir araya gelmişlerdi. Peygamber Efendimiz (s.a.s) o gün, Allah'ın emir ve yasaklarını, İslam'ın evrensel mesajlarını, insan hak ve hürriyetlerini ilan etmişti. Yıllar sonra "Veda Hutbesi" olarak anılacak bu konuşmasında yer alan hikmet yüklü mesajlardan biri de can dokunulmazlığıdır. Nitekim Resûl-i Ekrem (s.a.s) Veda Hutbesi'nde insanlığa şöyle seslenmiştir: "Ey insanlar! Bu Zilhicce ayınız, bu Mekke şehriniz, bu arefe gününüz nasıl mukaddes ise canlarınız, mallarınız, ırzlarınız, şeref ve namusunuz da aynı şekilde mukaddestir, dokunulmazdır."¹

Aziz Müminler!

Yüce dinimiz İslam'a göre insan, yaratılmışların en üstünü ve en kıymetlisidir. Her türlü saygı ve hürmete layıktır. Dini, dili ve rengi ne olursa olsun; kadın erkek her insanın bedeni dokunulmazdır, canı mukaddestir. Bu sebepledir ki, tıbben zaruri ve dinen meşru bir sebep olmadıkça anne karnındaki ceninin hayatına kürtajla son verilemez. Hiç kimse kendi canı bile olsa intihar ederek hayatını sonlandıramaz. Örf ve adetlerin arkasına sığınarak töre cinayetine yeltenemez. Namusu gerekçe göstererek hiçbir canı hayattan koparamaz. Kendini devletin yerine koyarak suçluyu cezalandıramaz. Hâsılı hiç kimse bir başkasının canına kastedemez, bedenine zarar veremez, şeref ve haysiyetine dil uzatamaz. Nitekim hutbeme başlarken okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "Kim bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde ebedi kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lânetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır."²

Değerli Müslümanlar!

Ne acıdır ki, her geçen gün dünyamız yaşanmaz bir hal alıyor. Kendisinden başka hiç kimseye hayat hakkı tanımayan zalimler, başta Gazze olmak üzere İslam beldelerinde tarihte eşine az rastlanır bir soykırım uyguluyorlar. Maalesef, Müslümanlar olarak bizler de günden güne İslâmî duyarlılığımızı, ahlâkî hassasiyetlerimizi kaybediyoruz. İnsanlıktan nasibini almamış, kin ve düşmanlığın, hırs ve tamahın esiri olmuş kimseler yüzünden ailede, okulda, iş hayatında ve trafikte şiddet görüntüleri artmaya devam ediyor. Nice masumlar öldürülüyor, nice yürekler yanıyor. Ancak şu husus asla unutulmamalıdır ki, insanların kalbine Allah korkusu, ahiret bilinci, hesap verme şuuru yerleştirilmedikçe, suçlulara karşı caydırıcı cezalar uygulanmadıkça, kötüler suç işlemeye devam edecektir. Yüce Rabbimizin bu husustaki ikazı gayet açıktır: "Ey

akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki suç işlemekten sakınırsınız."³ Evet, devlet eliyle ve hukuk önünde suçluya uygulanacak olan caydırıcı cezalar, nice masumların canını kurtaracak, nice kavrulan yüreklere su serpecektir. İşte Kur'an'ın tüm insanlığa çağrısı; "Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır."

Kıymetli Müminler!

Bizler, merhametlilerin en merhametlisi olan Rabbimize gönülden iman etmiş müminleriz.

"Müslüman, insanların elinden ve dilinden güvende olduğu kimsedir."⁴ buyuran Rahmet Peygamberi Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s)'in ümmetiyiz. Bize düşen; merhameti elden bırakmamak, elimizle ve dilimizle hiç kimseye zarar vermemektir. Şiddete asla tevessül etmemek, bir insanın canına kıymak şöyle dursun onun kalbini kırmaktan, gönlünü incitmekten bile sakınmaktır. Çocuklarımızı ve gençlerimizi dinine bağlı, milletine ve insanlığa faydalı kişiler olarak yetiştirmektir. Sağlığına kavuşmayı bekleyenlere, hastane köşelerinde hayata tutunmaya çalışanlara kanımızla, organlarımızla can olmaktır. Unutmayalım ki, kendi canımızı aziz bildiğimiz kadar bütün insanların da canını aziz bilsek, kendimiz için sevip istediğimiz bütün hayırları diğer insanlar için de istersek, işte o zaman kâmil bir mümin, örnek bir Müslüman, iyi bir insan oluruz.

¹ Buhârî, İlim, 9.

² Nisâ, 4/93.

³ Bakara, 2/179.

⁴ İbn Hanbel, VI, 22.